

Медицина, където броят на студентите се увеличава

**Анджи Чепилев
и Кристина Маркова***,
студенти в МУ - София

Медицината винаги е била от онези тежки специалности, които вдъхват уважение за това, че студентът ги е избрал. Анджи Чепилев, студент в трети курс в Медицинския университет (МУ) в София, споделя, че не е мечтал да се занимава с медицина от малък, но все пак я е избрал в последните години на гимназията. „Реших да поема към медицината, защото искам да помагам на хората и смятам, че това осмисля един живот“, споделя той. От друга страна, често в семействата на лекари има приемственост и децата избират да следват пътя на родителите си. „Знаех, че искам да уча медицина, още от 9 клас, никога не съм можела да си представя да правя нещо друго. Родителите ми са доктори и от малка се въртят в болници, винаги ми е било много интересно. И до днес, когато вляза в болница, почти винаги

имал и времето, и възможността да развие своето логическо мислене, научил се е да работи под стрес, развил е изобретателност, „защото трябва винаги да импровизираш и да търсиш не перфектните решения, а такива, каквито да работят“. Освен това членството му в международната организация на студентите по индустриално инженерство му е помогнало да развие комуникационни умения, да работи с хора от цяла Европа и отвъд и да упражнява своя английски.

А дали би препоръчал на млади студенти да учат инженерство? Като всеки в този бранш, и Цветан има едно наум за автоматизацията на много индустриални процеси. „Роботизацията е притеснителна. Ако преди една машина се е поддържала от 3-5 души, сега можеш да вземеш първия човек от улицата и да го накараш да натисне копче“, казва той. Но в по-краткосрочен план нещата са по-розови. В България икономиката малко по-малко започва да отлепя, идват големи компании, а гладът за инженери е реален, смята индустриалният инженер. А ако работата в завод не допада на някого - много колеги на Цветан са започнали собствени бизнеси, които може да не са свързани с инженерството, но всичко, което са научили, им помага. ●

забравям всичко останало, което ме радва или тревожи“, казва Кристина Маркова*, студентка в четвърти курс. За тази специалност обаче е необходима висока отгаденост, тъй като образованието изисква много време и усилия.

Процесът на прием в направление медицина в България е доста различен в сравнение с някои западноевропейски държави. Там самото влизане в университета не е предизвикателство, но да се задържиш след първата година е истински трудната част. В България е горедолу обратното - приемните изпити по биология и химия са изключително тежки. „Не мисля, че учениците се сблъскват с нещо подобно преди това. Конкуренцията е огромна и всяка година става по-сериозна“, отбелязва Анджи. По негово мнение, а и на много от колегите му процесът на прием е остарял. „За изпита се изисква да научиш наизуст три учебника. Разбирам, че трябва да можеш да помниш, но когато аз кандидатствах, в учебниците имаше и доста невярна информация. За приема се изискваше да пресъздадеш и нея“, твърди Кристина.

След приема нещата не са идеални, но със сигурност имат и своите добри страни според студентите. „Различните асистенти си имат

Теория на изкуството, където учат най-малко студенти

Александра Мицева,
дипломант в специалност
„Изкуствознание и арт
мениджмънт“ в
Нов български университет

Дипломантът по изкуство-знание и арт мениджмънт в Нов български университет Александра Мицева е една от около 75-ата души, избрали да учат теория на изкуството в България. „Щом сме 75 човека, значи се знаем“, казва през смях тя и се съгласява, че фактът, че са малко хора, помага за близки отношения между преподаватели и студенти.

Александра първоначално започва да учи интериорен дизайн, отново в същия университет. Но в средата на втори курс решава да се прехвърли в специалността изкуствознание, което е било и второто ѝ желание още при кандидатстването. „Не получавах това, което очаквах, в интериорния дизайн.

Пък и във всички специалности, свързани с изкуството, поне един семестър се учат общи познания за история на изкуството. Стана ми интересно и реших, че ще се чувствам по-добре“, обяснява тя.

И смята, че не е сгрешила с новата специалност, където попада на всеотдайни и „широко кроени“ преподаватели. „Има връзка между преподаватели и студенти. Дори да сме трима на лекция, няма значение - те преподават сякаш сме 50 души в аула“, усмихва се Александра. Друг голям плюс е, че и студентите, и преподавателите често организират пътуващи семинари, особено по празници - както в България, така и в чужбина. Веднъж студентите решават да посетят Рим и се самоорганизируют, а преподавателят им Владимир Димитров предлага да дойде с тях и да им разказва. Така те се запознават с изкуството отблизо и наистина успяват да вникнат в материята. „Дори студенти от други специалности в НБУ посещават пътуващите семинари“, казва Александра.

Студентите по изкуствознание имат и какво да правят като извънкласни занимания. Александра е стажувала в галерия „УниАрт“ към университета, където куратор е Васил Марков. Впослед-

различни начини на преподаване, които допадат на някои студенти, на други - не. И в двата случая материала го четеш и подготвяш у вас“, отбелязва Анджи Чепилев. „Харесваме ми, че учим в университетски болници, в които ни показват интересни случаи и имаме пряк досез до пациентите“, споделя Кристина.

Тя разказва, че по време на стажовете усеща истинската страст от медицината и осъзнава, че това е нейното призвание. В самия процес на обучение по медицина практиката трябва да има централно място, но на Анджи не му се струва достатъчно. „Груповите за изучаване и върху които се провеждат упражненията по анатомия са малко“, дава пример той.

И Кристина Маркова, и Анджи Чепилев се замислят за реализация навън. „Останах съм с такова впечатление и от повечето ми колеги - всички посещават курсове по немски или френски, търсят обменни програми. Бих искала да остана тук, но единственото, което би ме задържало, са семейството и приятелите ми, за момента не виждам никаква перспектива в областта на сферата, в която искам да работя“, обяснява Кристина Маркова. ●

**имената са сменени*